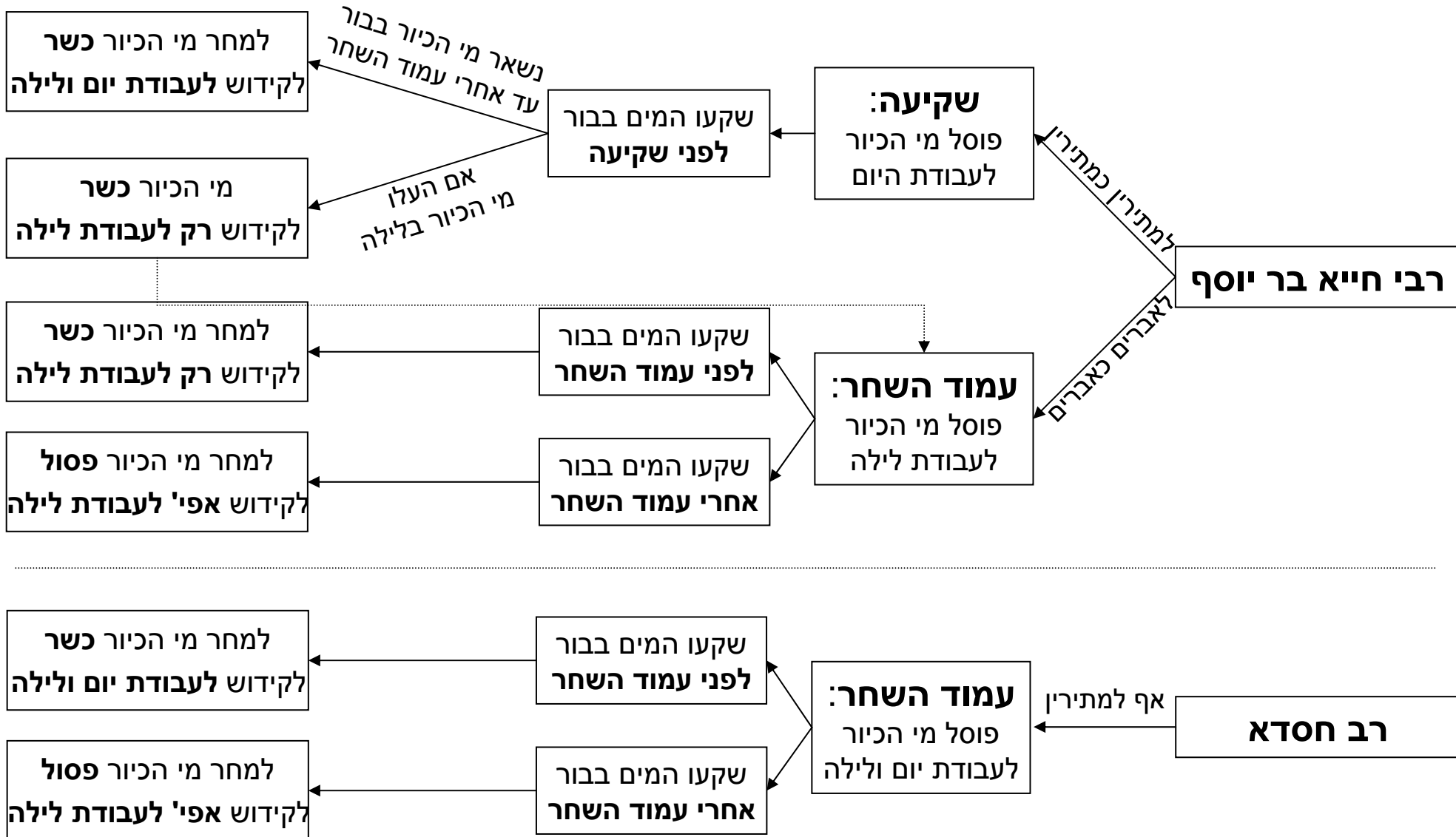

מי כיור

עבודת יום: עבודת דם וקמצים (מתירין - רק נעשים ביום)

עבודת לילה: עבודת אברים ופדרים (נעשים ביום ובלילה)

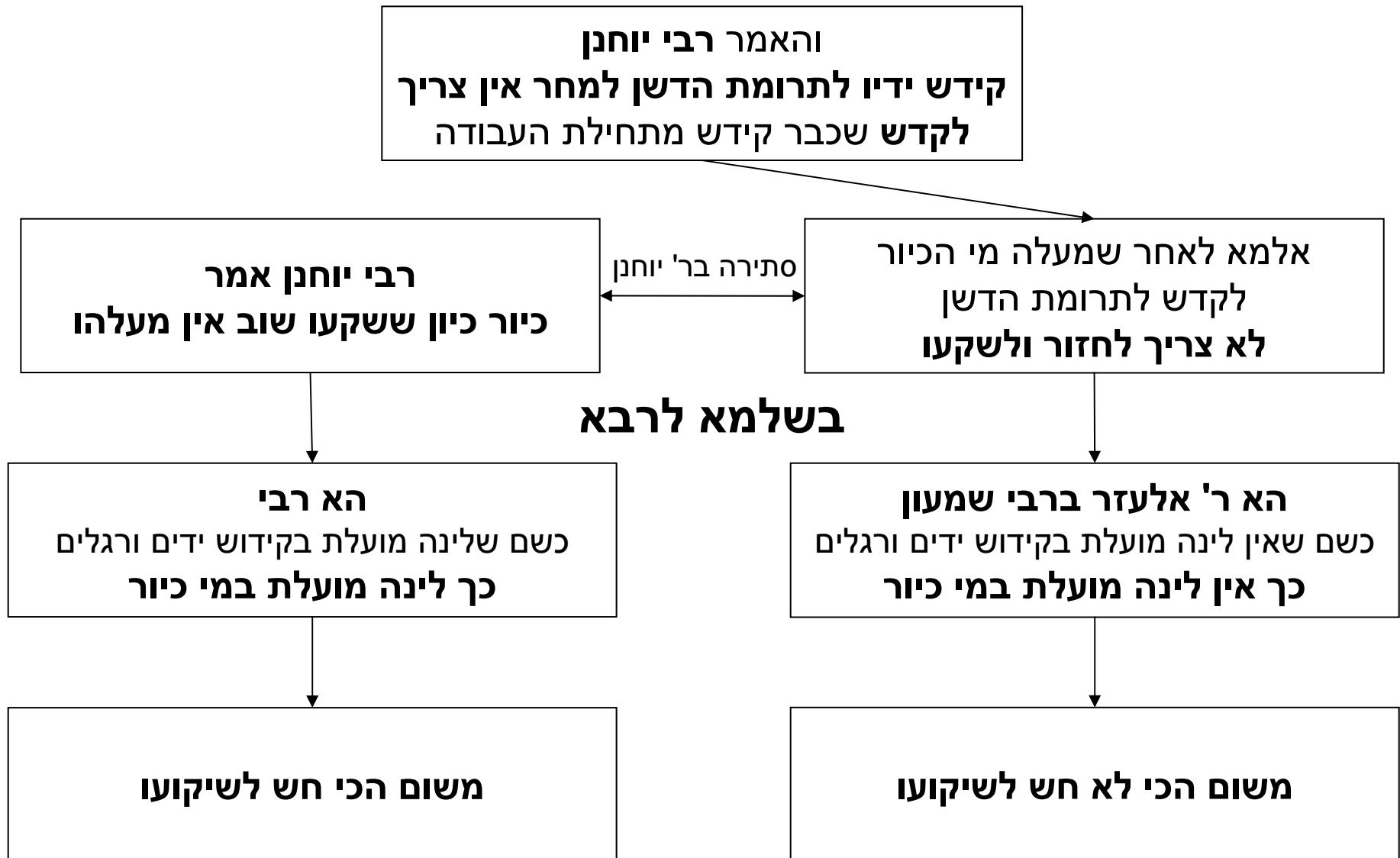
שיקוע מי כיור רק מועיל למים קודם שנפסל,
 דאחר שנפסלו אין זריעה להקדש להכשיר אותם
 (תוד"ה כיור, שטמ"ק אות ד)

ורבי יוחנן אמר:

כיור כיון ששקעו שוב אין מעלהו

והאמר רבי יוחנן
קידש ידיו לתרומת הדשן למחר אין צריך
לקדש שכבר קידש מתחילת העבודה

רבי יוחנן אמר
כיור כיון ששקעו שוב אין מעלהו

אלמא לאחר שמעלה מי הכיור
לקדש לתרומת הדשן
לא צריך לחזור ולשקעו

סתירה בר' יוחנן
אלא לאביי

קשיא דרבי אדרבי

הא רבי
מאי שנא התם דמשקע ליה

הא רבי
מאי שנא הכא דלא משקע ליה

דמסלק ליה והדר משקע ליה

אי הכי למה נאמר 'למחר אינו מקדש'
אלא א"כ שקיעה פוסל מי כיור

עמוד השחר פוסל מי כיור

א"ר אסי א"ר יוחנן משמיה דאילפא
כיור שלא שקעו מבערב מקדש ממנו
לעבודת לילה ולמחר אינו מקדש

סתירה בר' יוחנן

ר' יוחנן לא איירי בתקנת מי כיור
אלא בהלכות קידוש דמודי רבי מקרות
הגבר עד צפרא לא פסלה לינה

היינו דרב חסדא

הכי קאמר 'אין צריך לקדש למחר'
דאין לינה מועלת בקידוש כר' אלעזר

איכא בינייהו מצות שיקוע

לרב חסדא לא החמירו בו כל כך ואין
מצות שיקועו אלא סמוך לזמן פסולו
קודם עמוד שחר

לר' יוחנן מצות שיקוע מבערב כדי
שימצאנו משוקע בקידוש תרומת
הדשן ויהא נזכר לחזור ולשקעו